

Start la lectură!

Texte literare și aplicații

CLASA A II-A

ÎNTELEG ȘI EXERSEZ

Nume

Prenume

Clasa

Școala

Dragă jurnalule,

Astăzi, _____, am citit *Lassie*.

Cel mai mult mi-a plăcut că _____.

Ceva ce nu mi-a plăcut este _____.

Personajul meu preferat a fost _____
pentru că _____.

Am învățat din acest text că _____.

Cuprins

Cuvânt-înainte	3
Prâslea cel voinic și merele de aur	4
Frumoasa din pădurea adormită	8
De pe-o bună dimineață	12
Pinocchio	14
Fluierul fermecat	19
Povestea gâștelor	23
Lebedele	25
Povestea cęasului cu inimă	30
Căți ca voi	33
Frumoasa și Bestia	35
Făt-Frumos cu părul de aur	40
Peter Pan	45
Tanu	49
Gulliver în Țara piticilor	51
Zâna Apelor	56
Black Beauty	62
Lassie	66
Jurnal de lectură	71

Prâslea cel voinic și merele de aur

după Petre Ispirescu

Cra odată un împărat puternic și mare și avea pe lângă palaturile sale o grădină frumoasă, bogată de flori și meșteșugită nevoie mare! Așa grădină nu se mai văzuse până atunci, p-acolo. În fundul grădinei avea și un măr care făcea mere de aur și, de când îl avea el, nu putuse să mănânce din pom mere coapte, căci, după ce le vedea înflorind, crescând și pârguindu-se, venea oarecine noaptea și le fura, tocmai când erau să se coacă. Toți paznicii din toată împărăția și cei mai aleși ostași, pe care îi pusese împăratul să pândească, n-au putut să prinză pe hoți. Nici cei doi fii mari ai împăratului nu au avut mai mult succes. În cele mai de urmă, veni fiul cel mic al împăratului și-i zise să-l lase și pe el să-și încerce norocul.

Împăratul se înduplecă și mai lăsă pomul netăiat încă un an. Sosi primăvara: pomul înflori mai frumos și legă rod mai mult decât altădată. Prâslea se ducea adesea prin grădină, da ocol mărului și tot plănuia. În sfârșit, merele începură a se pârgui. Cum veni seara, se duse, își luă cărti de cetit, două țepușe, arcul și tolba cu săgețile. Își alese un loc de pândă într-un colț pe lângă pom, bătu țepușele în pământ și se puse între ele, așa cum să-i vină unul dinainte și altul la spate ca, dacă îi va veni somn și ar moțai, să se lovească cu barba în cel de dinaintea lui și dacă ar da capul pe spate, să se lovească cu ceafa în cel de dinapoi.

Astfel pândi până când, într-o din nopți, cam după miezul nopții, simți o piroteală moleșitoare; dară loviturile ce suferi, vrând să moțiască, îl deșteptară, și rămase priveghind până când, un ușor fâșait se auzi prin grădină. Atunci luă arcul și sta gata; fâșaitul se auzi mai

tare și un oarecine se apropie de pom și se apucă de ramurile lui; atunci el dete o săgeată, dete două și, când dete cu a treia, un geamăt ieși de lângă pom și apoi o tăcere de moarte se făcu; iară el, cum se lumină puțin, culese câteva mere din pom, le puse pe o tipsie de aur și le duse la tatăl său.

Niciodată n-a simțit împăratul mai mare bucurie decât când a văzut la masa sa mere de aur.

— Acum, zise Prâslea, să căutăm și pe hoț. Își chiar de a doua zi vorbi cu frații lui ca să meargă împreună pe urma hoțului și să-l prinză.

Se luară, deci, după dâra săngelui și merseră, merseră, până ce deteră de o prăpastie, unde se și pierdu dâra.

Prâslea se lăsă pe frânghie în jos și ajunse pe tărâmul celălalt, se uită cu sfială în toate părțile, și cu mare mirare văzu toate lucrurile schimbate; pământul, florile, copacii, lighioanele altfel făptuite erau p-acolo. Deocamdată îi cam

frică, dară, îmbărbătându-se, apucă pe un drum și merse până dete de niște palaturi
și cu totul de aramă unde îl întâmpină o fată frumușică, care zise:

— Mulțumesc lui Dumnezeu că ajunsei să mai văz om de pe tărâmul nostru. Cum ai ajuns aice, frate, îl întrebă ea; aici este moșia a trei frați zmei, care ne-au răpit de la părinții noștri, și suntem trei surori și fete de împărat de pe tărâmul de unde ești tu, iar fiecare din zmei și-a ales câte una din noi și ne tot silește să-i luăm de bărbați.

Prâslea se luptă cu cei trei zmei și reuși să-i biruiască, iar pe cele trei fete le luă cu sine, împreună cu palaturile lor pe care le transformă în mere.

Ajungând la groapă, clătină frânghia de se lovi de toate marginile groapei. Paznicii de sus pricepură că trebuie să tragă frânghia. Se puseră la vârtejuri și scoaseră pe fata cea mare cu mărul ei de aramă. Bucuria fetei fu nespusă când se văzu iară pe lumea unde se născuse.

Ea, cum ajunse sus, arătă un răvășel ce-i dase Prâslea, în care scria că are să ia de bărbat pe frate-său cel mai mare.

Lăsară din nou frânghia și scoase și pe fata cea mijlocie, cu mărul ei cel de argint și cu o altă scrisoare, în care o hotără Prâslea de soție fratelui celui mijlociu.

Mai lăsară frânghia și scoase și pe fata cea mică: aceasta era logodnica lui Prâslea; însă mărul ei cel de aur nu-l dete, ci îl ținu la sine.

El simțise de mai-nainte că frații săi îi poartă sămbetele și, când se mai lăsa frânghia ca să-l ridice și pe el, dânsul legă o piatră și puse căciula deasupra ei, ca să-i cerce; iară frații dacă văzură căciula, socotind că este fratele lor cel mic, slăbiră vârtejile și dete drumul frânghiei, care se lăsa în jos cu mare iuțală, ceea ce făcu pe frați să creadă că Prâslea s-a prăpădit.

Luară, deci, fetele, le duseră la împăratul, îi spuseră cu prefăcută mâhnire că fratele lor s-a prăpădit, și se cununară cu fetele, după cum rânduise Prâslea. Iară cea mică nu voia cu niciun chip să se mărite, nici să ia pe altul.

Prâslea, văzu piatra care căzuse cu zgromot, mulțumi lui Dumnezeu că i-a scăpat zilele și se gândeau ce să facă ca să iasă afară. Pe când se gândeau și se plângea dânsul, auzi un tipăt și o văietare care îi împlu inima de jale; se uită împregiur și văzu un balaur care se încolăcise pe un copac și se urca să mănânce niște pui de zgripsor. Scoase paloșul Prâslea, se repezi la balaur și numai decât îl făcu în bucătele.

Când veni zgripsoroaica și văzu grămadă aia mare de bucătele de balaur, întrebă pe Prâslea:

— Ce bine vrei să-ți fac și eu, pentru că mi-ai scăpat puii de moarte?

— Să mă scoți pe tărâmul celălalt, răsunse Prâslea.

Se așeză pe spatele păsării și, după un lung zbor, ajunseră deasupra și Prâslea plecă către împărăția tatălui său.

Prâslea le povesti apoi toată istoria sa, le spuse și cum a ieșit deasupra pământului și le arătă și mărul de aur al zmeului. Prâslea luă pe fata cea mică. Toată împărăția s-a bucurat că le-a adus Dumnezeu sănătos pe fiul cel mai mic al împăratului și se mândrea,

fălindu-se, de vitejile ce făcuse el; iară după moartea tătâne-său se sui el în scaunul împărăției, și împărății în pace de atunci și până în ziua de astăzi, de or fi trăind.

Fisă de lectură

1 Formulează întrebări referitoare la text care încep cu cuvintele date.

Ce _____
_____ ?

Când _____
_____ ?

Cum _____
_____ ?

Unde _____
_____ ?

De ce _____
_____ ?

Răspunde la două dintre întrebările formulate, la alegere.

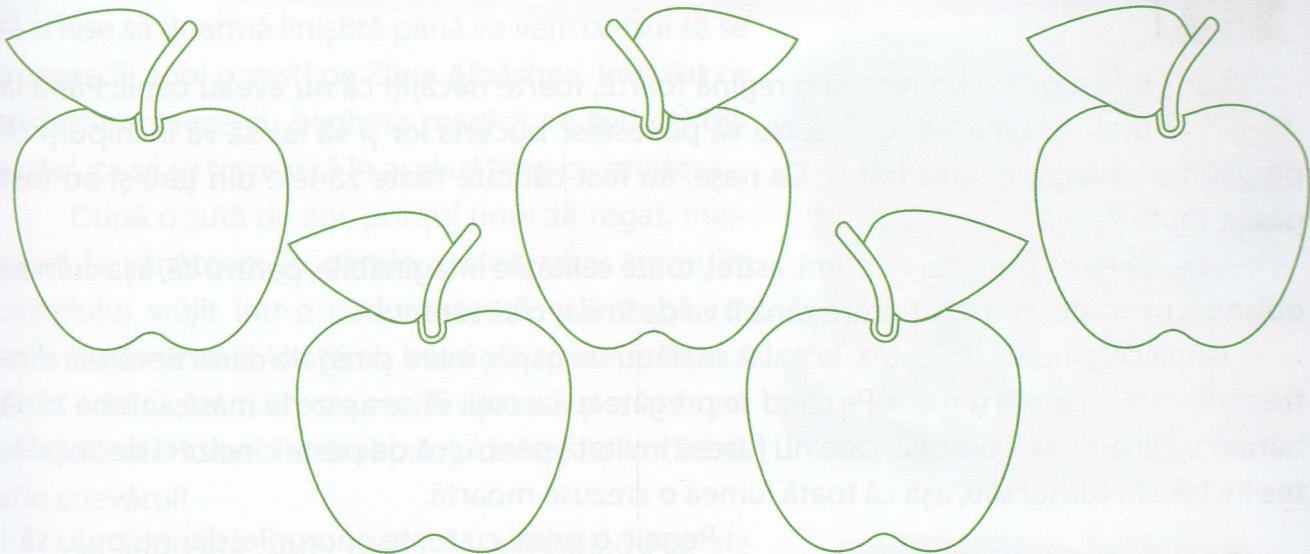

2 Completează tabelul cu informații din text.

Cauza	Efectul
Oarecine noaptea le fura, tocmai când erau să se coacă.	Împăratul nu putuse să mănânce din pom mere coapte.
	Împăratul mai lăsă pomul netăiat încă un an.
Prâslea salvează niște pui de zgripsișor de un balaur.	

Scrie pe frunze numele personajelor și pe mere, o acțiune a fiecărui, așa cum reiese din textul citit.

Exemplu: împăratul – a pus paznicii să pândească mărul de aur

4 Caută în text cuvinte care au o formă diferită de cea folosită de noi astăzi. Scrie-le apoi însotite de forma actuală.

Exemplu: grădinei – grădinii

5 Ce părere ai despre comportamentul celor doi frați mai mari ai lui Prâslea?

Completează Jurnalul de lectură de la pagina 71.